

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 10. februarja 2022*

„Predhodno odločanje – Svoboda opravljanja storitev – Napotitev delavcev na delo – Direktiva 96/71/ES – Člen 3(1)(c) – Pogoji dela in zaposlitve – Osebni prejemki – Člen 5 – Sankcije – Zastaralni rok – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 41 – Pravica do dobrega upravljanja – Člen 47 – Učinkovito sodno varstvo“

V zadevi C-219/20,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Landesverwaltungsgericht Steiermark (deželno upravno sodišče Štajerske, Avstrija) z odločbo z dne 12. maja 2020, ki je na Sodišče prispela 26. maja 2020, v postopku

LM

proti

Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld,

ob udeležbi

Österreichische Gesundheitskasse,

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi L. Bay Larsen (poročevalec), podpredsednik Sodišča v funkciji predsednika šestega senata, N. Jääskinen in M. Safjan, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za LM P. Cernochova, Rechtsanwältin,

– za avstrijsko vlado A. Posch, J. Schmoll in C. Leeb, agenti,

* Jezik postopka: nemščina.

- za belgijsko vlado M. Jacobs, M. Van Regemorter in C. Pochet, agentke,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za Evropsko komisijo B.-R. Killmann in P. J. O. Van Nuffel, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 41(1) in člena 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) ter člena 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med osebo LM in Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (upravna enota okraja Hartberg-Fürstenfeld, Avstrija) zaradi globe, ki mu jo je ta naložila zaradi nespoštovanja obveznosti plačila napotnih delavcev na delo na podlagi avstrijskega prava.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 96/71/ES

- 3 Člen 3(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 431) določa.

„Države članice poskrbijo, da ne glede na to, katera zakonodaja se uporablja za delovno razmerje, podjetja iz člena 1(1) zagotovijo delavcem, ki so napoteni na njihovo ozemlje, pogoje za delo in zaposlitev v zvezi z naslednjimi zadevami, ki so urejene v državi članici, v kateri se opravlja delo:

- z zakonom ali drugim predpisom

in/ali

- s kolektivnimi pogodbami ali arbitražnimi odločbami, razglašeni za splošno veljavne v smislu odstavka 8, kolikor zadevajo dejavnosti, omenjene v Prilogi:

[...]

- (c) minimalne urne postavke, tudi za nadurno delo; ta točka se ne uporablja za programe dodatnega kolektivnega pokojninskega zavarovanja;

[...]

V tej direktivi je koncept minimalnih urnih postavk iz odstavka 1[, druga alineja,] točke (c) opredeljen z nacionalno zakonodajo in/ali prakso države članice[, na katere ozemlje je delavec napoten.“

4 Člen 5 te direktive določa:

„Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za primere nespoštovanja te direktive.

[...]“

Direktiva 2014/67/EU

5 Člen 9(1) Direktive 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju Direktive 96/71 in spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (UL 2014, L 159, str. 11) določa:

„Države članice lahko uvedejo samo upravne zahteve in nadzorne ukrepe, potrebne za zagotavljanje učinkovitega spremljanja skladnosti z obveznostmi iz te direktive in Direktive [96/71], če so te zahteve in ukrepi upravičeni in sorazmerni v skladu s pravom Unije.

V ta namen lahko države članice uvedejo zlasti naslednje ukrepe:

[...]

- (b) obveznost, da se [...] hranijo ali dajo na razpolago [...] plačiln[e] list[e], evidenc[e] prisotnosti, v katerih so razvidni začetek, konec in trajanje dnevnega delovnega časa, ter dokazila o izplačanih plačah ali izvod[e] enakovrednih dokumentov [...];

- (c) obveznost, da se na prošnjo organov države članice gostiteljice po obdobju napotitve v razumnem časovnem obdobju predložijo dokumenti iz točke (b);

[...]“

Avstrijsko pravo

6 Člen 7i(5) in (7) Arbeitsvertragsrechts-Anpassungsgesetz (zakon o prilagoditvi zakonodaje glede pogodb o zaposlitvi, BGBl., 459/1993) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: AVRAG), določa:

„5. Kdor je kot delodajalec zaposlil ali zaposluje delavca, ne da bi mu izplačal vsaj plačilo, ki mu pripada v skladu z zakonom, uredbo ali kolektivno pogodbo, ob upoštevanju posameznih meril za razvrstitev, razen sestavnih delov plačila, navedenih v členu 49(3) ASVG [(Allgemeine Sozialversicherungsgesetz, zvezni zakon o socialni varnosti)], je storil prekršek in ga okrožni upravni organ kaznuje z globo. V primeru prenizkih plačil, ki zajemajo več zaporednih plačnih obdobj, gre za en sam prekršek. [...] Če se prenizko plačilo nanaša na tri delavce ali manj, se

globa za vsakega delavca določi v višini od 1000 do 10.000 EUR in v primeru ponovitve kršitve od 2000 do 20.000 EUR, če pa se nanaša na več kot tri delavce, se globa za vsakega delavca določi v višini od 2000 do 20.000 EUR in v primeru ponovitve kršitve od 4000 EUR do 50.000 EUR.

[...]

7. Zastaralni rok za pregon (člen 31(1) VStG [Verwaltungsstrafgesetz, zakon o prekrških]) znaša tri leta od zapadlosti plačila. Pri prenizkih plačilih, ki zajemajo več zaporednih plačnih obdobij, začne zastaralni rok za pregon v smislu prvega stavka teči od zapadlosti plačila za zadnje plačno obdobje, v katerem je bilo plačilo prenizko. Zastaralni rok (člen 31(2) VStG) znaša v teh primerih pet let. Pri izrednih plačilih začneta roka iz prvih dveh stavkov teči od konca posameznega koledarskega leta (odstavek 5, tretji stavek).“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 7 GVAS s. r. o., družba s sedežem na Slovaškem, je več delavcev napotila na delo v Avstrijo.
- 8 Na podlagi ugotovitev, napravljenih v okviru nadzora, opravljenega 19. junija 2016, je upravna enota okraja Hartberg-Fürstenfeld osebi LM kot zastopniku družbe GVAS na podlagi člena 7i(5) AVRAG naložila globo v višini 6600 EUR zaradi nespoštovanja obveznosti plačila za štiri napotene delavce na delo.
- 9 Osebi LM je bila ta odločba vročena 20. februarja 2020.
- 10 Oseba LM je zoper navedeno odločbo vložila tožbo pri predložitvenem sodišču, Landesverwaltungsgericht Steiermark (deželno upravno sodišče Štajerske, Avstrija).
- 11 To sodišče pojasnjuje, da dvomi o združljivosti člena 7i(7) AVRAG, ki določa petletni zastaralni rok za kršitev, očitano osebi LM na podlagi člena 7i(5) AVRAG, s pravom Unije. Meni, da je tak rok posebej dolg, glede na to, da gre za manjšo kršitev prekrškovnega prava, storjeno iz malomarnosti, in da ni gotovo, da bi se lahko oseba primerno branila, zlasti kadar ta obramba poteka skoraj pet let po očitanih dejanjih.
- 12 V teh okoliščinah je Landesverwaltungsgericht Steiermark (deželno upravno sodišče Štajerske) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 6 EKČP ter člena 41(1) in 47[, drugi odstavek,] [Listine] razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnemu pravilu, s katerim je za kaznivo dejanje, storjeno iz malomarnosti, v upravnokazenskem postopku določen obvezen petletni zastaralni rok?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Pristojnost Sodišča in dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 13 Avstrijska in belgijska vlada trdita, da Sodišče ni pristojno za odločanje o razlagi člena 6 EKČP.

- 14 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da Sodišče na podlagi člena 267 PDEU ni pristojno za odločanje o razlagi določb mednarodnega prava, ki zavezujejo države članice zunaj okvira prava Unije (sklep z dne 6. novembra 2019, EOS Matrix, C-234/19, neobjavljen, EU:C:2019:986, točka 27 in navedena sodna praksa).
- 15 Zato Sodišče ni pristojno za odgovor na postavljeno vprašanje v delu, v katerem se nanaša na razlago člena 6 EKČP, je pa pristojno za razlago člena 47, drugi odstavek, Listine, ki se, kot je pojasnjeno v Pojasnilih k Listini o temeljnih pravicah (UL 2007, C 303, str. 17), ujema s členom 6(1) EKČP (glej v tem smislu sodbo z dne 2. februarja 2021, Consob, C-481/19, EU:C:2021:84, točka 37).
- 16 Poleg tega avstrijska vlada izpodbija dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe.
- 17 Ta vlada meni, da ta predlog ne izpolnjuje zahtev iz člena 94 Poslovnika Sodišča.
- 18 Trdi, prvič, da je obrazložitev vprašanja strnjena in se v bistvu nanaša na sorazmernost kazni, postavljeno vprašanje pa se nanaša na zastaralni rok, določen z nacionalno ureditvijo iz postopka v glavni stvari.
- 19 Drugič, predlog za sprejetje predhodne odločbe naj ne bi pojasnjeval zveze med določbama prava Unije, katerih razlaga se zahteva, in zadevnimi določbami nacionalnega prava.
- 20 V zvezi s tem je treba navesti, da za vprašanja o razlagi prava Unije, ki jih postavi nacionalno sodišče v pravnem in dejanskem okviru, za opredelitev katerega je samo odgovorno in katerega pravilnost ni predmet presoje Sodišča, velja domneva upoštevnosti. Predlog nacionalnega sodišča lahko Sodišče zavrže samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo koristne odgovore (glej v tem smislu sodbo z dne 2. septembra 2021, INPS (Dodatek ob rojstvu otroka in materinski dodatek za imetnike enotnega dovoljenja), C-350/20, EU:C:2021:659, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 21 Poleg tega mora predlog za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 94(c) Poslovnika vsebovati razloge, ki so predložitvenemu sodišču vzbudili dvom glede razlage nekaterih določb prava Unije, in pojasnitev zveze, ki po mnenju predložitvenega sodišča obstaja med temi določbami in nacionalno zakonodajo, ki jo je treba uporabiti v sporu o glavni stvari.
- 22 V tej zadevi predložitveno sodišče z navedbo dvomov, ki jih ima glede združljivosti zastaralnega roka, določenega z ureditvijo iz postopka v glavni stvari, s spoštovanjem pravice do obrambe, navaja razloge, iz katerih sprašuje o razlagi nekaterih določb prava Unije.
- 23 V obravnavani zadevi predložitveno sodišče kot določbi prava Unije, ki po njegovem mnenju zahtevata razlago, opredeljuje člena 41 in 47 Listine.
- 24 Glede tega je treba opozoriti, da je področje uporabe Listine, kar zadeva delovanje držav članic, opredeljeno v njenem členu 51(1), v skladu s katerim se določbe Listine uporabljajo za države članice, kadar izvajajo pravo Unije, ta določba pa potrjuje ustaljeno sodno prakso Sodišča, da se temeljne pravice, ki jih zagotavlja pravni red Unije, uporabljajo v vseh položajih, ki jih ureja pravo

Unije, v drugih položajih pa ne (sodba z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča), C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982, točka 78 in navedena sodna praksa).

- 25 Ugotoviti pa je treba, da predložitveno sodišče ne navaja, katere določbe prava Unije se izvajajo z ureditvijo iz postopka v glavni stvari.
- 26 Vendar je iz predloga za sprejetje predhodne odločbe razvidno, da obravnavana zadeva spada v okvir napotitve delavcev na delo in da se zastaralni rok, določen z ureditvijo iz postopka v glavni stvari, nanaša na kršitev v zvezi s prenizkim plačilom napotenih delavcev na delo.
- 27 Iz teh elementov izhaja, da se spor o glavni stvari nanaša na sankcijo, naloženo zaradi nespoštovanja obveznosti v zvezi z minimalno urno postavko iz člena 3(1), prvi pododstavek, točka (c), Direktive 96/71.
- 28 Namreč, da bi se zagotovilo spoštovanje jedra prisilnih predpisov glede minimalne zaščite, člen 3(1), prvi pododstavek, te direktive določa, da države članice poskrbijo, da ne glede na to, katera zakonodaja se uporablja za delovno razmerje, podjetja v okviru čezmejnega opravljanja storitev zagotovijo delavcem, ki so napoteni na delo na njihovo ozemlje, pogoje za delo in zaposlitev v zvezi s področji, naštetimi v tej določbi, med katerimi je minimalna urna postavka (glej v tem smislu sodbo z dne 7. novembra 2013, Isbir, C-522/12, EU:C:2013:711, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 29 Poleg tega iz člena 5 navedene direktive izhaja, da je zakonodajalec Unije državam članicam prepustil, da določijo ustrezne sankcije za zagotovitev izpolnitve te obveznosti.
- 30 V tem okviru iz navedb predložitvenega sodišča izhaja, da nacionalna ureditev iz postopka v glavni stvari, s katero je sankcionirano prenizko plačilo napotenih delavcev na delo in s katero je določen zastaralni rok, ki se za to kršitev uporabi, pomeni izvajanje prava Unije v smislu člena 51(1) Listine. Iz tega sledi, da v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 24 te sodbe, te navedbe zadostujejo za ugotovitev povezave med Listino, na katero se sklicuje predložitveno sodišče, in to nacionalno ureditvijo.
- 31 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da je predložitveno sodišče izpolnilo obveznosti iz člena 94(c) Poslovnika.
- 32 Postavljeno vprašanje je zato treba šteti za dopustno.

Vsebinska presoja

- 33 Najprej je treba spomniti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso naloga Sodišča, da v okviru postopka sodelovanja z nacionalnimi sodišči, uvedenega s členom 267 PDEU, predložitvenemu sodišču da koristen odgovor, ki mu omogoča odločiti o sporu, ki mu je predložen, in da mora zato Sodišče po potrebi preoblikovati vprašanja, ki so mu predložena (sodba z dne 3. marca 2020, Gómez del Moral Guasch, C-125/18, EU:C:2020:138, točka 27 in navedena sodna praksa).
- 34 Poleg tega je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča to, da je predložitveno sodišče vprašanje oblikovalo tako, da se je sklicevalo le na nekatere določbe prava Unije, ni ovira za to, da mu Sodišče predloži vse elemente razlage, ki so lahko uporabni pri sojenju v zadevi, o kateri odloča, ne glede na to, ali jih predložitveno sodišče v vprašanjih navaja. V zvezi s tem mora Sodišče

iz vseh elementov, ki jih je predložilo nacionalno sodišče, ter zlasti iz obrazložitve predložitvene odločbe zbrati elemente prava Unije, ki jih je treba razložiti, upoštevajoč predmet spora (sodba z dne 7. marca 2017, X in X, C-638/16 PPU, EU:C:2017:173, točka 39 in navedena sodna praksa).

- 35 V zvezi s tem je treba navesti, da – kot je razvidno iz točk 28 in 29 te sodbe – nacionalna ureditev, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki sankcionira prenizko plačilo napotenih delavcev na delo in določa zastaralni rok, ki se za to kršitev uporabi, določa sankcije v primeru nespoštovanja obveznosti v zvezi z minimalno urno postavko, določene v členu 3(1), prvi pododstavek, točka (c), Direktive 96/71, in torej pomeni izvajanje člena 5 te direktive.
- 36 Poleg tega člen 41 Listine, na katerega se sklicuje predložitveno sodišče, ni upošteven za razjasnitev tega vprašanja v okviru spora o glavni stvari. Iz besedila te določbe namreč jasno izhaja, da se ta določba ne nanaša na države članice, temveč izključno na institucije, organe, urade in agencije Unije (sodba z dne 24. novembra 2020, Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 in C-226/19, EU:C:2020:951, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 37 Ob tem pa je treba opozoriti tudi, da je pravica do dobrega upravljanja, zaščitena s členom 41 Listine, izraz splošnega načela prava Unije, ki velja za države članice, kadar izvajajo to pravo (glej v tem smislu sodbo z dne 24. novembra 2020, Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 in C-226/19, EU:C:2020:951, točka 34 in navedena sodna praksa). Zato lahko Sodišče na vprašanje za predhodno odločanje odgovori ob upoštevanju tega splošnega načela prava Unije.
- 38 V teh okoliščinah je treba šteti, da predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 5 Direktive 96/71 v povezavi s členom 47 Listine in ob upoštevanju splošnega načela prava Unije, ki se nanaša na pravico do dobrega upravljanja, razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa petletni zastaralni rok za neizpolnitev obveznosti v zvezi s plačilom napotenih delavcev na delo.
- 39 Kot izhaja iz člena 5 te direktive, je zakonodajalec Unije državam članicam prepustil, da določijo ustrezne sankcije, da bi zagotovile, med drugim, izpolnjevanje obveznosti v zvezi z minimalno urno postavko iz člena 3(1), prvi pododstavek, točka (c), navedene direktive.
- 40 Poleg tega je treba navesti, da ta direktiva ne določa pravil o zastaranju za sankcije, ki jih naložijo nacionalni organi v primeru nespoštovanja Direktive 96/71, zlasti njenega člena 3.
- 41 Ker na tem področju ni ureditve Unije, taka podrobna pravila izhajajo iz notranjega pravnega reda držav članic v skladu z načelom postopkovne avtonomije teh držav. Vendar ta pravila niti ne smejo biti manj ugodna od tistih, ki urejajo podobne notranje položaje (načelo enakovrednosti), niti ne smejo biti izoblikovana tako, da praktično onemogočajo ali čezmerno otežujejo uresničevanja pravic, ki jih daje pravni red Unije (načelo učinkovitosti) (glej v tem smislu sodbi z dne 16. julija 2020, Caixabank in Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-224/19 in C-259/19, EU:C:2020:578, točka 83 in navedena sodna praksa, in z dne 21. januarja 2021, Whiteland Import Export, C-308/19, EU:C:2021:47, točki 45 in 46 ter navedena sodna praksa).
- 42 Države članice morajo tudi, ko izvajajo pravo Unije, zagotoviti spoštovanje pravice do učinkovitega pravnega sredstva, ki je določena v členu 47, prvi odstavek, Listine in pomeni potrditev načela učinkovitega pravnega sredstva (glej v tem smislu sodbo z dne 15. aprila 2021, État belge (Elementi, nastali po odločbi o predaji), C-194/19, EU:C:2021:270, točka 43 in navedena sodna praksa).

- 43 Kar na prvem mestu zadeva načelo enakovrednosti, se za spoštovanje tega načela zahteva, da zadevno pravilo velja brez razlikovanja za postopke, ki temeljijo na kršitvi prava Unije, in za postopke, ki temeljijo na kršitvi nacionalnega prava, če imajo podoben predmet in podlago (glej v tem smislu sodbo z dne 27. februarja 2020, Land Sachsen-Anhalt (Plače uradnikov in sodnikov), od C-773/18 do C-775/18, EU:C:2020:125, točka 67 in navedena sodna praksa).
- 44 V zvezi s tem je treba navesti, da iz predloga za sprejetje predhodne odločbe nikakor ni razvidno, da bi bil zastaralni rok, določen z ureditvijo iz postopka v glavni stvari, v nasprotju s tem načelom. Vendar mora predložitveno sodišče vsekakor preveriti, ali je navedeno načelo morebiti kršeno.
- 45 Kar na drugem mestu zadeva načelo učinkovitosti, je treba poudariti, da morajo države članice v vsakem primeru zagotoviti učinkovito varstvo pravic, ki jih zagotavlja pravo Unije, in zlasti zagotoviti spoštovanje, prvič, načela, v skladu s katerim mora biti naslovnikom odločb, ki občutno posegajo v njihove interese, omogočeno, da učinkovito izrazijo svoje stališče o elementih, s katerimi uprava namerava utemeljiti svojo odločitev, in drugič, pravice vsake osebe, da o njeni zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče, ki je določena v členu 47, drugi odstavek, Listine (glej v tem smislu sodbi z dne 14. septembra 2017, The Trustees of the BT Pension Scheme, C-628/15, EU:C:2017:687, točka 59 in navedena sodna praksa, in z dne 9. novembra 2017, Ispas, C-298/16, EU:C:2017:843, točka 31).
- 46 Glede tega je treba opozoriti, da načelo enakosti orožij, ki je sestavni del načela učinkovitega sodnega varstva pravic pravnih subjektov na podlagi prava Unije, določenega v tem členu, in ki, tako kot med drugim načelo kontradiktornosti, izhaja iz pojma poštenega sojenja, vključuje obveznost dati vsaki stranki razumno možnost, da predstavi svoje trditve, vključno z dokazi, pod pogoji, ki je v primerjavi z nasprotno stranko ne postavljajo v bistveno slabši položaj (glej v tem smislu sodbo z dne 16. oktobra 2019, Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, točka 61 in navedena sodna praksa).
- 47 V zvezi z nacionalno ureditvijo, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, je treba opozoriti, da je, kot je razvidno iz točke 35 te sodbe, namen ureditve, s katero je sankcionirano prenizko plačilo napotениh delavcev na delo in ki določa petletni zastaralni rok za tako kršitev, zagotoviti spoštovanje obveznosti v zvezi z minimalno urno postavko iz člena 3(1), prvi pododstavek, točka (c), te direktive.
- 48 Čezmejnost napotitve delavcev in pregon take kršitve pa lahko delo pristojnih nacionalnih organov napravita za relativno kompleksno, kar upravičuje določitev dovolj dolgega zastaralnega roka, da se pristojnim nacionalnim organom omogočita pregon in sankcioniranje take kršitve.
- 49 Poleg tega je glede na pomembnost, ki je v Direktivi 96/71 dana obveznosti v zvezi z minimalno urno postavko, od izvajalcev storitev, ki delavce napotujejo na ozemlje neke države članice, mogoče razumno pričakovati, da bodo več let hranili dokaze o izplačilu plač tem delavcem.
- 50 Poleg tega je treba v zvezi s tem navesti, da člen 9(1)(c) Direktive 2014/67 državam članicam izrecno dovoljuje, da določijo, da morajo ponudniki storitev s sedežem v drugi državi članici na prošnjo pristojnih organov po obdobju napotitve v razumnem časovnem obdobju predložiti nekatere dokumente, med katerimi so dokazila o izplačanih plačah.

- 51 Glede na ugotovitve iz prejšnjih dveh točk se ne zdi nerazumno, da morajo izvajalci storitev s sedežem v drugih državah članicah zaradi zastaralnega roka, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, dokazila o izplačanih plačah hraniti in jih po potrebi predložiti v obdobju petih let.
- 52 V teh okoliščinah določitev petletnega zastaralnega roka za kršitev, ki se nanaša na prenizko plačilo napotnih delavcev na delo, skrbnega gospodarskega subjekta ne more izpostaviti tveganju, da ne bo mogel učinkovito predstaviti svojega stališča o elementih, s katerimi namerava uprava utemeljiti svojo odločitev, da ga sankcionira za storitev take kršitve, niti tveganju, da svoje zadeve, vključno z dokazi, ne bo mogel predložiti sodišču.
- 53 Iz vseh zgornjih ugotovitev izhaja, da je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 5 Direktive 96/71 v povezavi s členom 47 Listine in ob upoštevanju splošnega načela prava Unije, ki se nanaša na pravico do dobrega upravljanja, razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa petletni zastaralni rok za neizpolnitve obveznosti v zvezi s plačilom napotnih delavcev na delo.

Stroški

- 54 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (šesti senat) razsodilo:

Člen 5 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev v povezavi s členom 47 Listine in ob upoštevanju splošnega načela prava Unije, ki se nanaša na pravico do dobrega upravljanja, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa petletni zastaralni rok za neizpolnitve obveznosti v zvezi s plačilom napotnih delavcev na delo.

Podpisi